

Jeho rehabilitační pracovník Sunil, tučný to velikán a bývalý šampion v judu, přerušil tuto zkoušku plácnutím rukou.

„Je čas na vaši seanci.“

O několik minut později, naolejovaný Axel přijmul tu denní péči, co žádala jeho rehabilitace. Pod ním byl umístěn leták, který se skrže otvor vytvořený pro oči a nos, umístěný na masážním stole, učil zpěvem nazpaměť.

„Vypadáte v dobré náladě než obvykle, pane Lang.“

„O čem to ten blbeček mluví?“ zamručel si Axel. Co se ho to týká, že jsem šťastný dneska anebo mám jindy špatnou náladu? Je to masér a ne žádný psychiatr, tenhle hňup!“

Po dalších pěti minutách, jelikož si Axel začal pobrukovat znovu, se bývalý judista ze sympatie odhodlal položit další otázku. Domníval se, že se jeho pacient rád dělí o své emoce.

„Co Vás činí tak šťastným, pane Lang?“

„Jeden slib. Slíbil jsem si, že k mé první miliardě uskutečním sen. Můj sen.“

„A jo? Blahopřeji pane. Chci říct, blahopřeji k té miliardě.“

„Bolí mě to, pitomče.“

„Omlouvám se. A jaký je ten sen, pane?“

„Jet do Francie.“

„To chápu...“

příliš velký počet míst k opravě P3, MĎ4, P6, P12, P14, P17

celkově